

1 - Camós

2 - Can Basses - La Torre

Mas de planta irregular, inicialment de dos trams, afegit a una torre fortificada. Les ampliacions posteriors permeten disposar de tres trams. El conjunt arriba a quedar fortificat a partir de les noves construccions que es desenvoluparen a l'entorn d'un petit pati. La torre a la que està ajuntada la masia era una antiga torre d'homenatge de planta quadrada. A la mateixa façana hi ha un matacà sostingut per una volta, prolongació d'una crugia lateral; també hi destaca una finestra coronella, amb una columna de fust prim i capitell amb decoració vegetal. A la façana posterior hi ha un pòrtic format per dos grans arcs de mig punt sobre els quals hi ha un seguit de badius d'un graner. Construcció que disposa de carreus nobles als marcs de les portes i finestres i a les cantonades.

3 - Pont de la Font del Salt Dalmau

Fins ben entrada la dècada dels anys trenta del s. XX, el camí principal que comunicava Banyoles i Camós era aquest pas, on es va edificar el pont que actualment veiem sobre la riera Matamors: "... habiendo acaecido varias desgracias personales arrastradas por el curso de dichas aguas por cuyo motivo era conveniente la construcción de un puente en dicho paso..." Es va construir l'estiu de 1880. Els documents històrics parlen d'un cost de 2.200 pessetes i que els veïns de Camós van participar-hi econòmicament i amb el seu treball.

Aigües amunt, a pocs metres de distància, hi ha el rentador de Can Grapes, la casa del costat. Seguint el curs de les aigües avall trobem l'espectacular salt Dalmau i la font del mateix nom.

4 - Salt Dalmau

Salt Dalmau és un saltant d'aigua del riu Matamors que ja es cita l'any 1017. És segurament el paratge natural més emblemàtic i conegut del municipi de Camós. En un mateix espai hi tenim la font, el Salt que dona nom a l'entorn, la gorga amb l'aigua blava i verdosa i uns bons exemplars de roures, alzines, plataners, arbres de ribera i el saüquer. Al costat mateix del saltant es pot veure com la roca de l'entorn és el travertí. Aquest travertí prové també d'antics dipòsits lacustres de surgències situades entorn del riu Matamors i que formen part del mateix sistema d'aigües subterrànies de l'estany de Banyoles.

5 - Molí de Can Milleres

El molí està situat al costat del riu Matamors, assentat en el talús. Edifici de forma irregular de tres plantes i soterrani. Al soterrani hi ha els estables, les corts i l'obrador del molí. Les altres plantes estan destinades a l'habitatge. Les obertures són rectangulars fetes de maó i amb llinda de travertí, algunes de la planta superior amb arc rebaixat. Les portes de les façanes són de llinda o amb arc rebaixat. La façana que dona al riu té una gran terrassa. Davant la façana principal encara es veu part de la bassa que s'utilitzava per emmagatzemar l'aigua.

6 - Església de Santa Magdalena de Noves

Ermita d'una sola nau de planta rectangular amb teulat a dos vessants. A l'entrada hi ha una porta amb arc de mig punt amb dovelles, damunt una petita finestra. La façana és precedida per un porxo amb volta i dos accessos laterals. A la banda de ponent hi ha una escala que dona accés al terrat del porxo i al campanar d'espadanya. A l'interior es conserva el retaule de Santa Magdalena, recentment restaurat.

7 - Santa Maria de Camós

8 - Església de Santa Maria de Camós

Aquesta església, d'origen romànic, ha sofert nombroses transformacions, de les quals resta un conjunt barroc de caràcter popular, molt corrent a la comarca. Una bona part d'aquestes reformes s'han dut a terme sobre els murs d'una església romànica precedent o bé aprofitant-ne material. Confirma això la presència d'una finestra de doble esqueixada, amb un arc de mig punt format per petites dovelles, situada en un extrem del mur de migdia i perfectament visible des de l'exterior i des de l'interior. Tot el mur de migdia correspon a l'obra romànica, amb carreus ben tallats de pedra sorrenca, malgrat que resti amagat per la sagristia vella, un parell de contraforts i un grup de nínxols del cementiri. Alguns testimonis han assenyalat la presència de la porta original darrere dels nínxols, en quedar visible temporalment la part superior de l'arc. L'obra romànica es podria situar entre la darrereria del segle xii i el començament del segle xiii, sense que hi hagi, però, prou elements per a confirmar-ho.

9 - Can Pedrers

Veïnat de Camós

10 - Església de Sant Vicenç de Camós

L'església és d'origen romànic de nau única amb un absis poligonal al mur de llevant. A la façana principal, orientada a ponent, unes grans dovelles emmarquen la porta d'entrada principal. Sobre la porta, un petit rosetó central i emmarcat per una mena de guardapols. A tramuntana hi ha adossada la torre de base quadrada. S'hi accedeix per unes escales adossades al mur de l'església. La torre consta de dos pisos amb obertures d'arc de mig punt a cada façana.

Al costat hi trobem una masia i, una mica més avall una creu de ferro sobre un pedestal de pedra.

11 - La Sala - La Torre

La Sala de Camós és un edifici civil que respon a aquest denominador comú d'espais arquitectònics en que predomina una gran peça d'usos polivalents amb alguna torre o cossos menors que la serveixen. Hi trobem una nau de planta i pis coberta amb una doble arcuació de mig punt a la planta baixa que a la planta del pis es repeteix amb els arcs apuntats.

Sembla que fou la residència dels cavallers cognomenats Camós, que són consignats en la documentació comarcal des del 1162 amb el rei Pere Joan.

La família dels Camós, amb una branca familiar que tingué drets al rodal de Tordera, Palafolls i Pineda, és documentada fins al 1450, en què Brígida de Camós apareix casada amb Joan Berenguer de Cartellà.

12 - Can Pigem

Masia situada al veïnat de Sant Maurici amb torre de defensa i pati emmurallat. És de planta rectangular amb la coberta a dues vessants i de tres plantes. Presenta un portal central amb un arc de mig punt adovellat i dues finestres al lateral formant els tres eixos verticals que marquen la façana. La planta central ennoblida per les seves obertures, té una finestra trigeminada amb arcs conupials i a cada lateral una finestra més petita amb forma d'arc conupial. Al pis superior, més petit, té també tres obertures de llinda plana.

12 - Masia Can Palmés (Can Pigem)

L'edifici, protegit com a bé cultural d'interès local, té planta en forma de L, desenvolupat en planta baixa, planta pis i golfes. Les parets exteriors són de carreus irregulars. La coberta és de teula àrab. L'accés principal presenta una porta dovellada amb un escut al damunt. Hi ha una finestra cantonera amb llinda, brancals i trencaaigües de pedra. La façana lateral presenta una galeria superior amb obertures d'arc de mig punt. El sostre de la planta baixa és refet amb bigues de Portland.

13 - Mas Llapart

Gran mas de planta rectangular amb diversos cossos afegits. L'estructura bàsica està composta per tres crugies suportades per cairats de fusta. Tipologia clàssica.

La sala és més alta que les dependències laterals, cosa que resta reflectida a l'exterior degut a l'absència de murs en el graner (ara golfes) de la planta superior. Aquest és un bon exemple d'una forma tradicional a la comarca, que permet l'emmagatzemament del gra. S'adopta la solució constructiva de pilars i jàsseres en substitució de murs de càrrega i arcs.

Construïda amb carreus i pedres nobles a les cantonades, llindes, ampits i brancals. Sobre la pedra d'entrada de la casa trobem una fornícula que acull una imatge de Sant Maurici i enmig una inscripció del segle XVIII que reflecteix la mentalitat pagesa de l'època. Cal remarcar la solució de tres carreus als ampits de les finestres, l'escalonament dels badius i, en general, la interessant composició de les façanes, tant la principal com la del darrere.

14 - Vil·la romana de Vilauba

Vilauba és, sens dubte, la vil·la romana més coneguda de la comarca del Pla de l'Estany. A més, des de l'any 2020 és catalogada com a Bé Cultural d'Interès Nacional pel Departament de Cultura del Govern de la Generalitat. Tot i els indicis de l'existència d'un establiment agrícola més antic, l'etapa més ben coneguda de la vil·la correspon als segles I-III.

Durant el segle IV la vil·la sembla que gaudeix d'una certa estabilitat i puixança.

A partir del segle V es comencen a detectar els primers símptomes d'una regressió material.

En els segles VI i VII dC, l'ocupació es limitava a unes poques edificacions relacionades amb l'explotació agrícola i a una zona residencial.

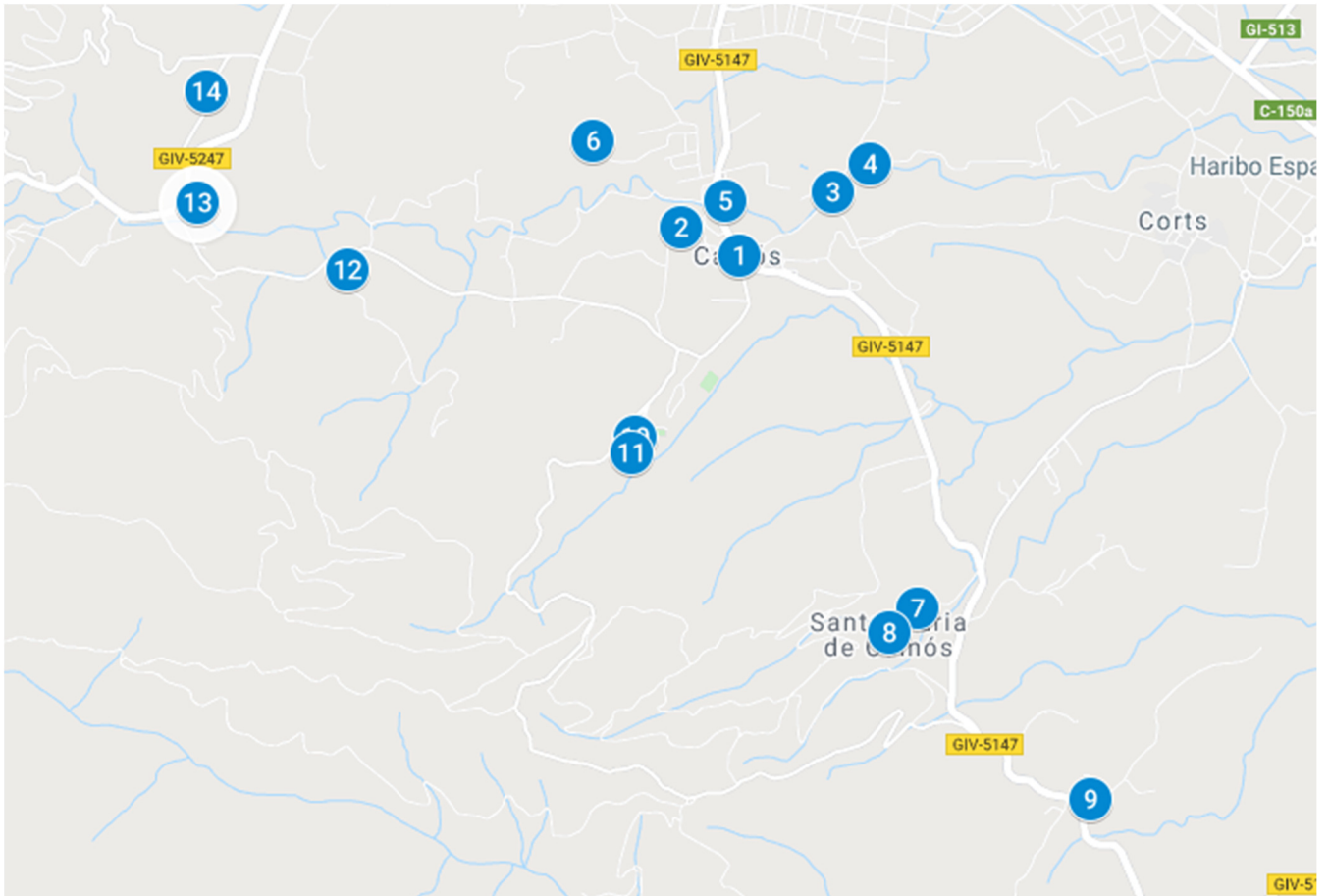

Informació extreta de: <http://www.camós.cat/>; <http://encos.cat/fonts/>; <https://turisme.plaestany.cat/>; <http://invarquit.cultura.gencat.cat/>; <http://www.arlequi.de/>; <http://patrimoni.plaestany.cat/>; <https://ca.wikipedia.org/>; i altres webs i blogs d'ús públic.

Mapa de punts d'interès:

https://www.google.com/maps/d/edit?mid=1P-mvdEaWKH7tAB9fRMj0ztHX6_up_d6U&usp=sharing

Què veure a Camós

- 1 Camós
- 2 Can Basses
- 3 Pont de la Font de Salt Dalmau
- 4 Salt Dalmau
- 5 Molí de Can Milleres
- 6 Església de Santa Magdalena...
- 7 Santa Maria de Camós
- 8 Església de Santa Maria de C...
- 9 Can Pedrers
- 10 Església de Sant Vicenç de C...
- 11 La Sala - La Torre
- 12 Can Pigem
- 13 Mas Llapart
- 14 Vil·la romana de Vilauba

Què veure a Camós

